

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 173. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277205888/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Nu slap Adam hende og kom hen til mig. Hun stod endnu bundet på samme Plet.

Og jeg fik al Styrken af hans Blik igennem mig, som et blottet Sværd. Og jeg skælvede som hun. Og jeg vidste vor Skæbne afgjort.

Vi fulgtes uden et Ord gennem de natlige Gader, hvor de mørke Skilte knirkede og knagede på deres Hængsler. Udenfor hans Hus standsede vi, og idet han fæstede samme stive, hvide Blik på mig, sagde han:

„Det er sandt, Clemens — du er ked af din Plads ved dette Blad,“ han gjorde en Bevægelse med Stokken, som vilde han end ikke med dens Spids røre det, han dog ikke anså mig for god til at tage Brødet fra. „Jeg har noget andet til dig.“

Jeg så op. Å, hvad talte han om — hvad andet var der, end det, jeg havde oplevet — og mistet i Aften?

„Det er en Plads, jeg så averteret i „Fædrelandet“ i Dag, men jeg glemte den igen — som Pogelærer på en Ø under Præsten deroppe, fri Station og femogtyve Rigsdaler om Året. Der er nok svært ensomt, syv Mil til nærmeste Kyst og knap tohundrede Mennesker. Men du holder jo af Ensomhed. Skibet ligger ved Christianshavn, og Skipperen véd nærmere Besked; så dér kan du forhøre dig. Men Pladsen skal tiltrædes strax.“

Da brød i samme Nu som en vild Lue op i mig det, jeg aldrig før havde anet eller kendt, Selvet i voldsomt Frembrud, Jeget, som ikke hørte, ikke så, ikke Menneskers Røst så lidt som Guds — som kun var sig selv, ene sig, og fyldte Himmel og Jord med sit Skrig.

Han vilde have mig bort! Han reguede mig for Medbejler! Hvem var jeg da?

Jeg vilde knejse, jeg vilde skribe det ud for alle Vinde: at nu var jeg til! Han frygtede mig som Medbejler — til hende!

Men Adam så hurtigt på mig, stak Avisen i min Lomme og låsede sig ind af Porten.

„Tøjet kan du beholde — til Rejsen,“ sagde han og slog Døren i.

Men hvad agtede jeg hans Spot, at jeg, hans „Medbejler“, aldrig uden i hans Klæder kunde være kommet